

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Dubium II. Cujus sit applicare fructum Sacrificii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

DUBIUM II.

Cujus sit applicare fructum Sacrificii.

201. **R** Esp. Solus Sacerdos offerens validè id facit, per suam intentionem : quia est actus potestatis sacerdotalis. Ita commun. *Suar. Lug. d. 19. n. 511. &c. Unde resolves*
- I. Is validè applicat, etsi peccet sacrificando vel applicet contra voluntatem Superiorum. Ita *Suar. Laym. Dian. Lug. l. c. contra Nav. Le. d. f. & alios*, quorum sententiam probabilem dicit *Dian. p. 2. t. 14. R. 27.*
- II. Sacrificium, quod neque formaliter, neque virtualiter ulli applicatum, vel ante vel in ipsa consecratione saltem secundæ speciei, non potest postea ulli applicari saltem adæquatè ; quia producit effectum, quando existit, neque is suspenditur : ideoque nec licet accipere stipendium pro Missa præterita. v. *Laym. l. 5. t. 5. c. 2.*
- Dixi, *vel ante* : quia non requiritur, ut applicatio fiat in ipso Sacrificio; sufficitque, si pridie facta sit, etsi ipso die de ea non cogitet. *Bon. d. 4. q. 3. p. 2. ex Suar. & Dian. R. 47. contra Vasq.*
- III. Si nulli applicetur, vel incapaci, fructus manet in thesauro Ecclesiæ, ut docet *Suar.*, vel cedit ipsi Sacerdoti, vel illis, pro quibus tenetur specialiter offerre, quod ita implicite censeatur intendisse. Ita *Laym. c. 2. v. Lug. n. 225.*
- IV. Applicatio sub conditione jam impleta, est valida, v. g. ad intentionem, quam habuit hodie Superior, non autem sub conditione futura

futura
tius in
rietur
Suar.
Lugo
men i
V.
Miss
bravi
VI
celebr
nisi ta
mulg
VI
anima
funct
xin. 8
VI
pro D
indul
233. e

Q.
1. Qu
appli
dixi
stunt
alteri
sint si
G.
bus,
Q
T

futura contingente, v.g. applico illi, cui Ti-
tius interrogatus voluerit; vel ei, qui prius mo-
rietur; vel qui primò stipendium offeret. Ita
Suar. in 3. p. 10. 3. d. 79. §. 9. Laym. l. c. Dian. R. 15. 10
Lugon. 209. contra Bon. q. ult. p. 7. §. 5. qui ta-
men ipse in praxi dissuadet.

V. Non satisfecit, qui te mortuum putans,
Missas, quas pro Defuncto teneretur, cele-
bravit.

VI. Sacerdotes Societatis non satisfaciunt,
celebrando pro defunctis per anticipationem;
nisi tamen jam mortui sint, etsi postea pro-
mulgentur. *Laym. l. c.*

VII. Non omnes Sacerdotes tenentur die
animarum applicare Missam pro omnibus de-
functis. *Tamb. l. 3. exp. Sac. c. 3. §. 2. contra Fra-*
xin. & Gavan. p. 4. t. 15.

VIII. Missa celebrata in Altari privilegiato
pro Defunctis, non suffragatur illis, nec satisfit
indulto, nisi sit de Requiem. *Dian. p. 4. t. 4. R. 10*
233. ex declar. Card. & p. 9. t. 2. R. 8.

A D D E N D A.

Q. 25. Quid prætereà notandum sit circa illum, 202.
à quo & pro quo applicari potest Missa. R. §.

1. Quamvis *Busenb.* dicat solius Sacerdotis esse
applicare Missam, tamen tenendum est, quod
dixi n. 21. nempe etiam illos, qui Missæ assi-
stunt, vel ad eam positivè cooperantur, posse
alteri applicare hoc, quod ad ipsos spectat, cum
sint simul offerentes, secundum dicta n. 20.

§. 2. Missa potest applicari pro illis omni- 203.
bus, pro quibus à n. 24. recensui posse offerri.

Q. 26. Quid addendum sit circa intentionem 204.
Tom. VI. H pro

pro applicanda Missa. R. Seqq. §. 1. Requirit intentionem applicantis, ut Missa profit uni potius, quàm alteri, dixi. n. 50.; attamen non requiritur intentio formalis & explicita, sed sufficit virtualis & implicita; hinc si Religiosus nemini applicavit suam Missam, censetur esse ejus voluntas, ut profit illis, pro quibus sacrificari mandavit Superior, *Gav. Dian. Gob. t. 3. n. 662. Steph. t. 3. d. 4. n. 61.*

205. §. 2. Etiam sufficit intentio habitualis, id est, intentio semel posita & non revocata, quamvis ante 10. annos præcesserit, *Suar. Côn. Bon. Tamb. Gob. Quartus, Steph. Pasq. q. 162. contra Vasq. Gran. & alios.* Ratio est, quia applicatio Missæ est veluti donatio de præsentis, sive assignatio rei futuræ, quæ fieri potest anticipatò & sub conditione, quâ posita sortiatur effectum.

Obji. Applicare Missam est illam offerre pro aliquo, sed ad offerendum non sufficit intentio habitualis, secundum dicta p. 1. n. 56., ergo. *R.* Applicare Missam est illam offerre, donando & transferendo jus ad illius fructum, C. est illam offerre actu, exhibendo Deo Sacrificium vel consecrando, N.

Inst. Sacerdos applicat Missam, ut Minister Christi, sed non est Minister Christi, nisi quando actu exhibet Sacrificium, ergo. *R.* Applicat ut Minister Christi, officio, potestate & charactere, C. ut Minister exercitio, actu & exhibitione suæ functionis, N.

206. §. 3. Etiam probabile est secundum *Laym. Gob. n. 164. Pasq. supra*, sufficere intentionem interpretativam, id est, illam, ad quam velles sacrificare, si cogitares de intentione facienda, sic enim benigne præsumimus de acceptance Dei,

Dei, qui novit nostri animi comparationem. Hinc probabiliter dicit *Pasq.* q. 167. si scias aliquem habere onera Missarum, te posse etiam illo incio validè applicare juxta illius intentionem, quia habebit voluntatem saltem interpretativam adimplendi obligationes suas.

§. 4. Communis sententia est, intentionem 207. fieri debere ante consecrationem saltem secundæ speciei, quamvis *Lugo, Tamb. Pasq.* q. 163. putent, sed minùs probabiliter, satis esse, quòd præcedat Communionem, eò quòd adhuc substantialiter duret Sacrificium.

§. 5. Secundùm dicta n. 50. nulla requiritur 208. applicatio ad hoc, ut Sacrificium fidelibus causet fructum generalissimum, aut Sacerdoti & coofferentibus specialissimum.

§. 6. Si quis acceperit à 10. hominibus sti- 209. pendia pro 10. Missis, *Bonac. Dian. Avers.* q. 11. l. 17. §. *Hinc*, dicunt satis esse, si primas decem Missas legendas conjunctim & in confuso applicet: Alii requirunt, ut sigillatim determinet dies & Missas pro singulis, quod tutius est, & omnino faciendum esse dicit *Steph.* n. 75., si stipendia data sint pro Missis dicendis ad diversas intentiones, quæ suis temporibus essent faciendæ.

§. 7. Si quis acceptis 10. stipendiis obliga- 210. tus sit pro 10. hominibus legere 10. Missas, *Possev.* & alii cum *Pasq.* q. 95. dicunt non satisfacere, si in singulis Missis applicet ad intentionem singulorum hominum partem decimam illarum Missarum: sed *Bonac. Avers.* aliique cum *Henao* parergo 29. docent satisfacere, supposito, quòd usque ad decem dies posset differre Missam pro singulis legendam, quia singulis
H 2 melius

melius est, quòd maturius aliquid participant de fructu Missæ: & quotidie dividendo partem fructûs in singulos, in fine omnibus solutum est, quantum debetur: quod maximè valet, si vera est aliquorum sententia, de qua n. 47., quòd Missa pro multis oblata tam profit singulis, quàm oblata pro uno. *Rayn.* tamen in *Heter.* spirit. Tom. 15. p. 2. f. 3. pu. 3. n. 50. non probat hoc fieri.

211. Q. 27. *Quid præterea sit notandum circa applicationem Missæ.* R. seqq. §. 1. Quando aliquis applicavit ad unum finem, & postea immemor illius applicationis applicat ad alium, multi dicunt posteriorem applicationem semper prævalere, uti ultimum testamentum prævalet omnibus: E contra *Tamb.* dicit priorem valere, quia illâ positâ Deus jam acceptavit Missam ad illum finem. *Pasq.* q. 172. probabilius dicit attendendum esse ad causam seu motivum posterioris applicationis, si enim nulla sit specialis causa ultimæ applicationis ponendæ & primæ mutandæ, prævalet prior, quòd autem prius testamentum nunquam prævaleat, est ex dispositione juris positivi, & quia testamentum non censetur firmari, nisi morte testantis. Si autem adsit specialis causa, valet posterior, quia voluntate interpretativâ revocat priorem, neque Deus absolutè acceptârat, sed sub conditione, si non revocaretur, maximè cùm Deus prævideat, quandonam sit aliquis revocaturus. In praxi autem ille, cui casus contigisset, certus esse potest, quòd pro uno ex illis finibus satisfecerit, hinc secundam Missam offerat pro eo, qui non participavit primam.

212. §. 2. Quando aliquis voluit primam applica-

catio:

ationem valere, etiam si postea alio modo applicaret, si postea aliter applicet memor prioris applicationis, volensque ei derogare, posterior valet, quia revocatur prior voluntas. Si applicet immemor prioris applicationis, prior valet, quia prior voluntas derogavit posteriori applicationi. Si applicet memor quidem prioris applicationis, sed nolens ei derogare, *Tamb.* dicit neutram applicationem valere, è contrà *Pasq.* q. 171. probabilius dicit valere æqualiter ad utrumque finem, minùs tamen, quàm si ad unum tantùm esset facta.

§. 3. Missa potest gradatim pro pluribus applicari, v. g. ut si non profit huic, profit isti; si quantum obligor acceperit Titius, reliquum habeat Cajus &c. *Pasq.* q. 173.

§. 4. Si Superiores Ordinum, qui legunt pro stipendio, præcipiant Missas, tenentur subditi eas legere ad eorum intentionem, *Pasq.* q. 176. 178. Attamen nimis durum videretur, si de septimana nequidem unicam Missam relinquerent subditis liberam, nisi aliter non posset subveniri necessitati Monasterii, *Pasq.* q. 179. Potestque etiam Episcopus Sacerdotibus sæcularibus imponere applicationem Missarum, si sit causa & necessitas publica urgens, *Pasq.* q. 180. Et ut Missa profit, sufficit applicatio Superioris, si non contradicat subditus: E contrà si Superior applicet contra voluntatem subditi, prævalet subditi applicatio, etiam si esset contra obedientiam, charitatem vel etiam justitiam, *Duran.* *Suar.* alique plurimi cum *Pasq.* q. 183. & *Rayn.* suprà s. 2. p. 2. n. 8. contra *Scot.* & alios: vide dicenda n. 1335.

§. 5. Si Sacerdos offerat pro illo, qui petit offerri,

offerri, hic non potest applicare alteri, attamen posset, si peteret offerri ad suam intentionem, *Pasq.* q. 185. Dixi autem n. 175. non teneri Sacerdotem applicare pro unoquoque, qui petit vel optat sibi applicari.

216. §. 6. Si putasti stipendium tibi prius à Titio solvendum, ideoque crastinæ Missæ applicationem, quam antea feceras pro Cajo, postea facis pro Titio, qui tamen tibi prius non solvat, *Pasq.* q. 187. putat hanc posteriorem applicationem esse irritam & manere primam factam pro Cajo, quia errantis nullus est consensus. Sed oppositum videtur probabile, nam applicasti Titio, non sub conditione, si prius solveret, sed quia erat spes, ut prius solveret, in quo non fuit error, quòd autem non sequatur res, non ideo tollitur valor applicationis, sicuti si mihi conferas Beneficium ex spe remunerationis, licet remuneratio non sequatur, non ideo invalida est collatio. Hoc tamen videtur verum, quòd quando applicas alicui Missam putans te accepturum stipendium ab eo, si non es accepturus, applicatio sit nulla, quia videris ei voluisse applicare sub conditione, si esses ab eo stipendium accepturus, quia non voluisti pro eo gratis legere, ergo Deus videns te non accepturum, etiam non acceptavit Missam pro illo. Denique rectè docet *Rayn.* suprà l. 3. pu. 4. n. 40. si per errorem Missas offeras pro aliquo tanquam mortuo, qui tamen vivat, vel contrà, æqualiter prodesse secundum fructum, qui vivo aut mortuo potest competere, quia Deus eum confert pro exigentia necessitatis secundum interpretativam tuam intentionem.

217. §. 7. Si dubites de posteriore applicatione
con-

contraria, censendum est mansisse priorem, quæ in possessione erat, hinc censere potes te celebrasse secundum hanc, *Pasq.* q. 187.

§. 8. Obligatus applicare Missam, non liberatur, si applicarit secundum opinionem, quam putabat certam, si re ipsa sit incerta, quia obligationi certæ non satisfit per solutionem dubiam; neque probabile est, quod applicatio Missæ incerta extinguat obligationem certam, *Pasq.* q. 184.

§. 9. Neomystra in Ordinatione consecrans cum Episcopo, secundum *Pasq.* q. 170. non potest applicare illam Missam, nisi secundum intentionem Episcopi, quia Episcopus est primarius celebrans: secundum *Merat. & Gob.* t. 3. n. 117. potest æquè ac si solus celebraret, quamvis enim non sit primarius celebrans, revera tamen etiam ipse celebrat, neque ulla ratio est, cur non possit discordare ab applicatione Episcopi.

§. 10. Possum Missam applicare pro illo, quem scio de facto velle à me petere Missas, quamvis necdum petierit. Excipe, nisi scirem, velle petere pro aliquo effectu, ad quem necdum juvaret Sacrificium, *Pasq.* q. 167. *Sylvius* in append. ad 2. p. Resol. Orat. 2. concl. 2. & seqq.

§. 11. Valet applicatio facta pro eo, pro quo Deus vult applicari, *Scot. Suar.* & alii communiter cum *Pasq.* q. 169. contra *Tamb.* & alios, qui negant, eò quod putent Deum non velle applicare, sed hoc relinquere homini: verum in rigore Deus non applicat, sed tantum acceptat applicationem hominis secundum beneplacitum Dei factam.

An vivens validè applicet Missas pro se mor-

tuo legendas, dicetur n. 1334. Cui autem proficit fructus applicatus alicui, qui illius est incapax, vel non indiget, dicetur n. 1330.

222. Q. 28. *An satisfaciatur, qui celebrat pro illo, quem Deus novit primò daturum stipendium R.* Affirmant Pelliz. Diana p. 11. t. 2. R. 15. Burgh. cent. 2. Casu 98. Rayn. supra f. 3. pu. 3. n. 40. aliique multi, quos relierunt Mendo d. 13. q. 7. & Aversa q. 11. f. 18. §. Sextò, quia cum apud Deum omnia sint præsentia, intentio illa in præcognitione Dei est absoluta, & Missa æquè proderit sic applicata, quàm aliter post datum stipendium: unde sicuti Sacellanus obligatus ad sex Missas intrà 20. dies, satisfacit, si legat illas intrà dies sex, ita hic poterit fieri anticipatio. Castrop. t. 22. p. 6. Lugo De poen. d. 13. n. 137. & alii dicunt talem applicationem esse validam sed illicitam, quia ita fieri prohibuit Clemens VIII., cujus decretum postea promulgavit Pius V. die 15. Nov. 1605., uti refert Bassaeus in Morali V. Missa 4. n. 4. Hinc dicendum est cum communi apud Gob. n. 169. & 609. Pasq. q. 168. Aversa supra semper illicitè, & sæpe etiam invalidè fieri talem applicationem, quia cum Missa consistat in actione transeunte, si non prosit, quando fit, fructus ejus reponitur in thesauro Ecclesiæ, communiter autem non posset prodesse, quando fit, quia illo tempore necdum existit intentio petentis; imò nec sæpe motivum vel causa petendi; vel quandoque ille, pro quo petitur, esset in peccato, & incapax gratiæ: opposita omnia sunt in Sacellano, de quo Burgh. Admittunt tamen Vasq. Rayn. Aversa posse Missam legi pro actualiter defuncto, pro quo postea primò petetur Missa oblato stipendio, quia sic utiliter

liter
indi

R
dec
lis c
Kon
dra
con
secu
cho
fini
inc
ruc
pri
trib
Lug
Lag
mi
no
(fi
eti
vit
tur
co
I
tib
di
po
qu

liter offertur pro illa determinata persona jam indigente & capace totius fructûs.

D U B I U M . III.

Quando & quoties liceat celebrare.

Resp. I. Ordinariè non licet celebrare post-
meridiem, sed debet inchoari ante duo-
decimam: nec ante auroram; quam ante so-
lis ortum *Regin.* quadrantem horæ, *Hen. &*
Kon. mediam horam, *Azor* horam cum qua-
drante, *Suar. Fernand. & Possev.* sesqui horam
comprehendere dicunt; & consequenter cum
secundum *Hen. Suar. & alios*, Missa possit in-
choari tantò ante auroram, ut sub ejus initium
finiatur, licet duabus horis ante solis ortum
incipere, Ita *Rodriq. & alii*. Unde ulteriùs infe-
runt quidam, cum *Suar.* Religiosis habentibus
privilegium celebrandi hora ante diem, licere
tribus horis ante ortum Solis incipere: quod
Lugo De Euch. d. 20. n. 32. non improbat, etsi
Lay. tantum permittat horis duabus cum di-
midia, *Diana* verò duabus horis post mediam
noctem, *Lug. l. c.* Quacunque autem horâ licitè
(sive ex, sive finè privilegio) celebrant, eadem
etiam, (atque adeo in Missa, quæ nocte Nati-
vitatìs, cæterisque, quæ post illam celebran-
tur) licere iis Eucharistiam aliis ministrare,
contra *Bordon.* docet *Dian. p. 9. t. 7. R. 43.*
Dixi ordinariè: quia antevertere licet sequen-
tibus casibus, in quibus etiam paulò post meri-
diem, v. g. uno vel altero quadrante inchoari
potest, uti etiam secundum *Sotum & Palud.* ex
quavis rationabili causa, v. g. ob supplicatio-

223.